

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เพียงผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดีตามศรัทธาเท่านั้นที่ได้รับรางวัลของอาณาจักร เวลาที่ลูกๆ ได้กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อและดังนั้นลูกจึงได้รับรางวัลใหญ่มา

คำถาม: การแสดงการร้ายร้ายของพ่อเป็นไปอย่างดีมากเบื้องหน้าลูกๆประเภทใด?

คำตอบ: การแสดงการร้ายร้ายของพ่อเป็นไปอย่างดีมากเบื้องหน้าผู้ที่มีความใส่ใจต่อความรู้และผู้ที่มีความซาบซึ้งของโยคะ นักเรียนอยู่ในลำดับที่ต่างกันไปแต่เริ่มคือโรงเรียนที่นำอัสตอร์รี่ บ้างก็ไม่มีความรู้ใดๆ เลย พวกเขาเพียงแค่มีความรักและความศรัทธาและพวกเขานั้นก็ประกาศสิทธิ์ต่อมรดกด้วยความรักและศรัทธานั้น

โอมชานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิต เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีความรู้ทางจิต ไม่มีมนุษย์ใดในความรู้ทางจิต เป็นเพียงผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่ให้ความรู้ทางจิตแก่ลูก และท่านนั้นเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ มนุษย์ทุกคนก็มีคุณสมบัติพิเศษเฉพาะตนของตนเอง นักกฎหมายก็คือนักกฎหมายและหมอก็คือหมอ หน้าที่และบทบาทของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน ทุกๆดวงวิญญาณนั้นก็ได้รับบทบาทเฉพาะตนของตนเองซึ่งไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์! พวกเขาร้องเพลง: ดวงดาวที่มหัศจรรย์เปล่งประกายที่กึ่งกลางหน้าผาก ได้มีการจดจำกันว่าร่างกายนี้คือบัลลังก์ของดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน เป็นจุดที่เล็กมากและดวงวิญญาณอื่นทั้งหมดนั้นก็คือนักแสดง รูปลักษณ์ของชาติเกิดหนึ่งไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับของอีกชาติเกิดอื่น บทบาทของชาติเกิดหนึ่งไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับบทบาทของชาติเกิดอื่นไม่มีใครรู้ถึงสิ่งที่เขาเคยเป็นในอดีตหรือสิ่งที่เขาจะกลายเป็นในอนาคต เพียงพ่อเท่านั้นที่นั่นที่นั่นในยุคแห่งการบรรจบพบกันและอธิบายสิ่งนี้แก่ลูก ในตอนเช้าตรู่เมื่อลูกๆนั่งในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง แสงของดวงวิญญาณที่ได้ดับไปนั้นก็ได้อุบัติขึ้น เป็นเพราะดวงวิญญาณนั้นถูกปกคลุมด้วยสนิมอย่างมาก พ่อทำงานของช่างทองด้วย ท่านชำระล้างดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ที่มีอัลลอยด์ปะปนอยู่ในเขา อัลลอยด์นั้นก็ได้ปะปนอยู่ใช่หรือไม่? เงิน ทองแดง เหล็ก ฯลฯ นั่นคือสิ่งที่ให้ไว้กับยุคต่างๆ ยุคทองและยุคเงินลูกนั้นสาโทประธานและแล้วลูกก็ไปสู่สภาพของสาโท ราโจ และทาโม ไม่มีมนุษย์หรือกुरुใดจะอธิบายสิ่งเหล่านี้ มีเพียงสัทกुरुผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ พวกเขาพูดถึงบัลลังก์อมตะของสัทกुरु และกुरुนั้นต้องการบัลลังก์ เช่นที่ลูกๆดวงวิญญาณมีบัลลังก์ของตนเอง ในทำนองเดียวกัน ท่านก็ต้องใช้บัลลังก์ด้วย ท่านพูดว่า: ไม่มีใครในโลกที่จะรู้ว่าพ่อใช้บัลลังก์ใด ผู้คนเหล่านั้นก็เคยพูดว่า “เนติ เนติ”(ไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น) พวกเราไม่รู้ ลูกๆเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกไม่ได้รู้ถึงสิ่งใดมาก่อน ผู้ที่ไม่ได้เข้าใจสิ่งใดก็เรียกว่าไม่รู้คิด ผู้คนของบาร์เตเชื่อว่าพวกเขานั้นเคยเป็นผู้ที่รู้คิดอย่างยิ่ง โชคของอาณาจักรนั้นเคยเป็นของพวกเขาเวลานี้พวกเขาได้อยู่อย่างไม่รู้คิด พ่อพูดว่า: แม้ว่าลูกนั้นได้ศึกษาเล่าเรียนคัมภีร์และทุกสิ่งในเวลานี้ลูกต้องลืมทุกสิ่ง เพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียว ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก สวากของชั้นยาสซีก็อยู่ที่บ้านด้วยเช่นกัน บางคนผู้เป็นสวากที่แท้จริงอยู่กับพวกเขา บ้างก็อยู่ที่ใดที่หนึ่งและผู้อื่นก็อยู่ที่อื่น พ่อว่าที่นี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด สิ่งนี้เรียกว่าการร้ายร้ายของความรู้โยคะคือความเยียบสงบแต่มีการร้ายร้ายของความรู้ ลูกต้องคงอยู่ในความเยียบสงบอย่างสมบูรณ์ในโยคะ พวกเขาพูดถึงความเยียบสงบ: ความเยียบสงบ 3 นาที อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ ชั้นยาสซีเข้าไปในป่าเพื่อความสงบ แต่พวกเขาไม่สามารถได้รับความสงบที่นั่น มีเรื่องราวของราชินีผู้ที่กำลังมองหาสร้อยคอของเธอที่ซึ่งอยู่รอบคอของเธอเอง สิ่งนี้อ้างอิงถึงความสงบ ตัวอย่างที่พ่อได้ให้ในเวลานี้ได้คงอยู่มาในหนทางบัดดี พ่อกำลังเปลี่ยนโลกเก่าในเวลานี้และกำลังทำให้โลกใหม่ ท่านกำลังทำให้โลกนั้นสาโทประธานจากทาโมประธาน ลูกสามารถเข้าใจว่าโลกนี้ทาโมประธานและไม่บริสุทธิ์เพราะทุกคนถือกำเนิดมาด้วยกิเลส เหล่าเทพไม่ได้เกิดมาด้วยกิเลส สิ่งนั้นเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ พวกเขาพูดถึงโลกที่ปราศจากกิเลสแต่พวกเขาไม่ได้เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ลูกนั้นได้กลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ลูกจะไม่วันพูดถึงบาบาเช่นนี้ พ่อไม่เคยเป็นผู้กราบไหว้บูชา ผู้คนพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกอนุ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: เมื่อใดก็ตามที่มีการประณามศาสนาเช่นนั้น... ผู้คนเหล่านั้นเพียงแค่อ่านคำประพันธ์เหล่านั้นเช่นนั้นโดยที่ไม่ได้เข้าใจความหมาย พวกเขาคิดว่ามันเป็นร่างกายที่ได้้อย่างไม่บริสุทธิ์และดวงวิญญาณนั้นไม่ได้เป็นเช่นนั้น พ่อพูดว่า: เป็นดวงวิญญาณที่ได้้อย่างไม่บริสุทธิ์ก่อน เหตุนี้เองร่างกายจึงได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ อัลลอยด์นั้นได้ปะปนเข้าไปในทองคำ และแล้วเครื่องประดับที่ทำขึ้นมาจากทองคำนั้นก็เป็นอย่างนั้น อย่างไรก็ตามทั้งหมดนั้นคือหนทางบัดดี พ่ออธิบาย: มีดวงวิญญาณอยู่ในร่างกายทุกร่างกาย คำพูดที่ว่า “ผู้มีชีวิต” ไม่ “ผู้มีชีวิตที่สูงสุด” และ “ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่” ไม่ใช่ “ดวงวิญญาณสูงสุดที่ยิ่งใหญ่” เป็นดวงวิญญาณที่น่าร่างกายที่แตกต่างมาใช้เลนบทบาทของเขา ดังนั้นโยคะคือความเยียบสงบอย่างสมบูรณ์ นี่คือการร้ายร้ายของความรู้ การร้ายร้ายของความรู้ของพ่อเกิดขึ้นเบื้องหน้าผู้ที่ใส่ใจ พ่อรู้ว่าแต่ละคนมีความรู้มากเพียงไร และแต่ละคนมีความซาบซึ้งของโยคะมากเพียงไร ครูก็จะรู้สิ่งนี้ พ่อรู้ด้วยเช่นกันว่าใครคือลูกๆที่เต็มเปี่ยมไปด้วยคุณธรรมและดีมาก เป็นลูก

ที่ดีผู้ที่ได้รับการเชื่อเชิญไปทุกหนแห่ง ลูกๆ นั้นต่างลำดับกันไป ปวงประชาเองนั้นก็ถูกสร้างขึ้นต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขา นี่คือการเรียนหรือพาหาลา(สถานที่ศึกษาเล่าเรียน) ทุกคนได้นั่งตามลำดับกันในพาหาลาเสมอ ลูกสามารถที่จะเข้าใจว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งฉลาด และผู้หนึ่งผู้อยู่ในมาตรฐานระดับกลาง นี่คือการเรียนที่ไม่มีขีดจำกัด ที่นี้ลูกไม่สามารถจะทำให้ใครนั่งตามลำดับกันได้ บาบารู้ว่าเมื่อใครบางคนที่นั่งอยู่เบื้องหน้าท่านไม่ได้มีความรู้ในตัวเองเลยเขาเพียงแต่มีความรักและศรัทธาเท่านั้น เขาไม่ได้มีความรู้หรือการจดจำระลึกถึง เขาเพียงแต่มีศรัทธาว่านี่คือบาบาและเขาต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากท่าน ทุกคนกำลังจะได้รับมรดกแต่สถานภาพในอาณาจักรนั้นตามลำดับกันไป ผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดีมากก็ได้รับรางวัลที่ดีมาก ที่นี้พวกเขาเฝ้าแต่ให้รางวัลแก่ทุกคน ผู้ที่ให้คำแนะนำและเพียรพยายามอย่างหนักก็ได้รับรางวัล เวลาที่ลูกจะรู้ว่าจะสามารถมีความสงบที่แท้จริงในโลกได้อย่างไร พ่อได้บอกลูกแล้วว่า: ถามผู้คนเหล่านั้นว่าเมื่อใดที่เคยมีความสงบในโลก ท่านเคยได้ยินหรือเคยได้เห็นหรือไม่? ท่านกำลังร้องขอความสงบประเภทใด? เมื่อใดที่สิ่งนั้นได้คงอยู่? ลูกสามารถจะถามคำถามเหล่านี้เพราะลูกรู้คำตอบ ลูกจะเรียกผู้ที่ถามคำถามแต่ตัวเขาเองนั้นไม่รู้คำตอบว่าอย่างไร? ลูกสามารถถามพวกเขาในหนังสือพิมพ์: ท่านกำลังมองหาความสงบประเภทใด? ความสงบนั้นคงอยู่ในที่ที่พวกเราดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ พ่อพูดว่า: ก่อนอื่นจดจำดินแดนแห่งความสงบและสิ่งที่สองจดจำดินแดนแห่งความสุข เป็นเพราะไม่มีความรู้ของวงจรโลกที่สมบูรณ์พวกเขาจึงได้เล่าเรื่องราวที่เป็นเท็จมากมาย ฯลฯ ลูกๆ รู้ว่าพวกเรา กำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีมมกฏทั้งสอง พวกเราเคยเป็นเทพและเวลานี้ได้กลายเป็นมนุษย์ เทพนั้นก็เรียกว่าเป็นเทพ พวกเขานั้นไม่เรียกว่าเป็นมนุษย์เพราะพวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง ผู้ที่มีข้อบกพร่องก็พูดว่า: ฉันนั้นปราศจากคุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรม พวกเราเพียงแต่เฝ้าแต่ร้องเพลงถึงเรื่องราวที่พวกเราเคยได้ยินในคัมภีร์ พวกเขาร้องสรรเสริญเหมือนกับนกแก้วที่ถูกสอนให้ร้องเพลง พวกเขาคิดว่า: บาบามาและทำให้พวกเราทั้งหมดบริสุทธิ์เกิด ในความเป็นจริง ไม่สามารถเรียกบราห์มโลก (Brahmluk) ว่าเป็นโลก ลูกๆ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่น ในความเป็นจริงนี่คือโลกเดียวเท่านั้นที่ซึ่งลูกเล่นบทบาทของลูก นั่นคือดินแดนแห่งความเยิบสงบ พ่ออธิบาย: พ่อที่นั่งและให้คำแนะนำตัวของพ่อแก่ลูกๆ พ่อเข้ามาในผู้ที่ไม่รู้จักชาติเกิดของตนเอง ลูกได้ยินสิ่งนี้ในเวลานี้ พ่อเข้ามาในผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ โลกของราวัน ผู้ที่เคยเป็นผู้ที่บริสุทธิ์อันดับแรกได้กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์อันดับสุดท้าย พ่อทำให้เขากลายเป็นพาหนะของพ่อ ในเวลานี้คนแรกนั้นก็ได้อำนาจในเวลาที่สุดท้าย(ตอนสิ้นสุด) เขาต้องกลายเป็นอันดับแรกอีกครั้งหนึ่ง ได้มีการอธิบายไว้ในรูปภาพด้วยเช่นกันว่า พ่อทำการสร้างศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปด้วยบราห์มา ไม่ได้มีการกล่าวว่าพ่อมาในศาสนาเทพ ดวงวิญญาณของร่างกายที่พ่อเข้ามาจะกลายเป็นนารายณ์ ไม่ได้มีวิญญูอื่นใด นั่นเป็นคู่ของลักษมีและนารายณ์หรือราเดและกฤษณะ ไม่มีใครรู้ว่าวิญญูคือใคร พ่อพูดว่า: พ่อบอกลูกถึงความลับของพระเวท คัมภีร์และรูปภาพทั้งหมด ฯลฯ ผู้ที่พ่อเข้ามา ก็กลายเป็นสิ่งนี้ นี่คือการทางครอบครัว บราห์มาและสรัสวตีนี้ต่อมาได้กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ พ่อเข้ามาในผู้(บราห์มา)และให้ความรู้แก่บราห์มินและบราห์มานี้ก็ได้ยินด้วยเช่นกัน ท่านได้ยินเป็นอันดับแรก นี่คือการแม่น้ำพรหมบุตรที่ใหญ่โต เมล็ดของมหาสมุทรและแม่น้ำพรหมบุตรได้เกิดขึ้น เมล็ดที่ใหญ่โตนั้นก็เกิดขึ้นที่ที่มีการบรรจบกันของมหาสมุทรและแม่น้ำ พ่อเข้ามาในผู้ และแล้วผู้นี้ก็กลายเป็นสิ่งนั้น ใช้เวลาเพียง 1 วินาทีที่ผู้กลายเป็นเช่นนั้น(บราห์มาเป็นวิญญู) ท่านได้ยินและในทันทีที่มีศรัทธาว่าท่านจะกลายเป็นเช่นนั้น พ่อกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ดังนั้นเหตุใดพ่อจึงควรที่จะทำ “งานที่เหนื่อยยากเหมือนลา” นี้เล่า? ท่านปล่อยวางจากทุกสิ่ง เมื่อเริ่มแรกลูกได้มารู้ว่าบาบาได้มาแล้วและโลกนี้กำลังจะจบสิ้นลง ลูกก็ได้วิ่งมาอย่างรวดเร็ว บาบานั้นไม่ได้ลักพาตัวลูก ใช้ ได้มีการสร้างบัทชีขึ้น พวกเขาคิดว่ากฤษณะได้ลักพาตัวพวกเขา โอเค หากกฤษณะได้ลักพาตัวพวกเขา กฤษณะก็ได้ทำให้พวกเขากลายเป็นราชินี ดังนั้นลูกกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของโลกด้วยความรู้นี้ สิ่งนี้ดี ไม่มีมีความจำเป็นที่จะถูกดูถูกดูหมิ่น และลูกก็พูดว่า: มีเพียงเมื่อลูกนั้นถูกประณามเท่านั้นที่ลูกกลายเป็นคารันทิธาร์ (ผู้ที่มีมมกฏทางนกยูง) เป็นชีพบาบาผู้ที่ถูกดูหมิ่น พวกเขาประณามท่านอย่างมาก พวกเขาคิดว่า: ฉัน ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดและดวงวิญญาณสูงสุดคือดวงวิญญาณ เวลาที่พ่ออธิบาย: ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ฉัน ดวงวิญญาณคือบราห์มินในเวลานี้ สกุลบราห์มินคือสกุลที่สูงส่งที่สุด สกุลบราห์มินไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นราชวงศ์ ราชวงศ์นั้นคือที่มีอาณาจักร นี่คือสกุลของลูก เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างยิ่ง พวกเราบราห์มินกำลังจะกลายเป็นเทพ และเหตุนี้เองอย่างแน่นอนที่พวกเราต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง จะไม่มีวันถวายโบ้คของบุหรี่ยาสูบ ฯลฯ ให้แก่เหล่าเทพ ที่ศรีนาคดแวร์พวกเขาก็ออฟเฟอร์โบ้คที่มากมายล้นหลามและอุดมสมบูรณ์ พวกเขาได้ทำโบ้คมากมายที่พวกเขาจะสามารถถวายโบ้คนี้ที่ร้านที่ผู้ที่จาริกแสวงบุญมาซื้อ ผู้คนก็มีความรักและศรัทธาอย่างมากต่อสิ่งนั้น สิ่งต่างๆ เช่นนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง จะไม่มีเมลงวันใดๆ ฯลฯ ที่นั่นที่จะทำลายสิ่งใดๆ จะไม่มีโรคภัยเช่นนั้นที่นั่น บุคคลสำคัญก็มีความสะอาดอย่างมาก สิ่งต่างๆ เหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ไม่ได้มีโรคภัยใดๆ ที่นั่น โรคภัยเหล่านี้ทั้งหมดเกิดขึ้นตั้งแต่ยุค

ทองแดงเป็นต้นมา พ่อมาและทำให้ลูกมีพละนามยดีเสมอ ลูกทำความเพียรพยายามเพื่อจะจดจำพ่อที่จะทำให้ลูกกลับมา มีพละนามยดีเสมอ ลูกมีช่วงชีวิตที่ยืนยาวด้วยเช่นกัน เป็นเพียงเรื่องของเมื่อนานนี้เท่านั้น ลูกเคยมีชีวิตถึง 150 ปี ในเวลานี้ เป็นช่วงชีวิตของ 40 - 45 ปีโดยเฉลี่ย เพราะผู้คนเหล่านั้นเคยเป็นโยคีในขณะที่ผู้คนเหล่านี้คือโบคิ(ผู้ที่ข้องแวะในความสุขจากการใช้ประสาทสัมผัส) ลูกคือราชาโยคีและราชาฤาษีและเหตุนี้เองลูกจึงบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามนี่คือยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ไม่ใช่เดือนหรือปีแห่งการบรรจบพบกัน พ่อพูดว่า: พ่อมาทุกๆวงจรรในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด พ่อเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกทุกวัน ถึงกระนั้นก็ตามท่านพูดว่า: อย่าได้ลืมหนึ่งสิ่ง หากลูกต้องการที่จะกลับมาบริสุทธิ์และแล้ว จงจดจำพ่อ คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ ละทิ้งศาสนาของร่างกายทั้งหมด เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน พ่อได้มาเพื่อให้ลูกๆ ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะทำให้ลูกนั้นได้รับร่างที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ที่นี้ผู้คนถือกำเนิดขึ้นมาด้วยกิเลส เมื่อลูกๆ ดวงวิญญาณกลับมา บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกก็จะละรองเท้าเก่าของลูกและรับรองเท้าใหม่ ได้มีการจดจำกันถึงลูกว่า: ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ ลูกทำให้แผ่นดินบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ลูกๆ ผู้เป็นแม่เปิดประตูไปสู่สวรรค์ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้อะไรนี้ อัจชะ ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะจุดแสงของดวงวิญญาณ จงนั่งในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงในตอนเช้าตรู่ เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่สนิมั้นจะได้รับการขจัดทิ้งไป อัลลอยด์ที่ปะปนในดวงวิญญาณต้องถูกขจัดทิ้งด้วยการจดจำระลึกถึงและลูกต้องกลายเป็นทองคำแท้
2. ในการที่จะประกาศสิทธิ์ในรางวัลของสถานภาพที่สูงจากพ่อ พร้อมกันกับการมีศรัทธาและบักดี จงกลายเป็นผู้ที่กระจำงในความรู้และเต็มเปี่ยมไปด้วยคุณธรรมด้วยเช่นกัน สาธิตสิ่งนี้ด้วยการทำงานรับใช้

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากการล่อใจใดๆ และเป็นผู้เอาชนะเหนือวัตถุธาตุ และอยู่อย่างละวางจากการล่อใจที่มาจากอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมด

หากอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกทางวัตถุใดๆ กำลังสร้างการคดโกงต่ออวัยวะสัมผัส นั่นคือมีความรู้ลึกของการถูกล่อใจ ลูกไม่สามารถละวางได้ ความอยากความปรารถนาเป็นรูปของการล่อใจ บ้างพูดว่าพวกเขาไม่มีความอยากปรารถนา(ichcha)แต่พวกเขาชอบ(achcha)บางสิ่ง นี่ก็เป็นรูปที่ละเอียดอ่อนของการล่อใจ จงตรวจสอบตนเองในระดับที่ละเอียดอ่อนว่าลูกถูกดึงดูดโดยอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ นั่นคือโดยวิธีการของความสุขชั่วคราวหรือไม่ อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้เป็นสิ่งที่มาจากวัตถุธาตุและดังนั้นเมื่อลูกเป็นอิสระจากการถูกล่อใจโดยสิ่งของเหล่านั้น นั่นคือเมื่อลูกละวางจากสิ่งเหล่านั้น ลูกจะเป็นผู้ที่มีชัยชนะเหนือวัตถุธาตุ

คติพจน์ : ละทิ้งจาเมล่ำ (ความโกลาหล) ของสำนึกที่เป็น “ของฉัน” และอยู่ในความไม่มีขีดจำกัด และแล้วจึงจะกล่าวได้ว่าลูกคือผู้ให้คุณประโยชน์โลก

*** โอม ชานติ ***